

та и совершавася на разкаяніе-то.

310. Не существува друга добродѣтель както разумность-та; нито друго разкаяніе както отбѣгваніе-то отъ зло-то; нито друга доброта както благость-та на нравы-те; нито друго богатство, както увѣреніе-то кое-то има оный що ся благодари на имѣніе-то си.

311. Благоразумный врагъ е по достоин похваленъ отъ безумнаго пріятеля.

312. Злополучный е оный, кой-то оставя страсты-те си да управлявать ума му.

313. Кой-то чини пріятелство съ вразы-те на пріятелы-те си, иска да повреди пріятелы-те си.

314. Не е нужно да положишь въ бѣдствіе живота си ради нѣща, кои-то можешъ да управишь съ пары.

315. По добръ е да си сиромашъ, нежели да имашъ богатство злѣ придобыто.

316. Голѣми работи послѣдувать, ако послѣдува нѣкой совѣтованіе-то на непріятеля си; при все това опростено е да му даде слышаніе, за да учини послѣ противно-то на совѣтованіе-то му, защото така го иска добрый счетъ.

317. Не е по зло нѣщо както единъ мудръ, на кого-то наука-та е безполѣзна.